

Δημαρχείο

Το παλιό Δημαρχείο, το οποίο έγινε δωρεά από τη Μαρία Σκενδεράνη, βρισκόταν στην συμβολή των οδών Δημητριάδος και Τοπάλη. Ύστερα από τους μεγάλους σεισμούς το 1955, για μια περίοδο στεγαζόταν σε ένα βαγόνι τρένου. Το τωρινό Δημαρχείο σχεδιάστηκε από τον Δημήτριο Πικιώνη το 1965, αφού τον πρότεινε ο λαογράφος Κίτσος Μακρής, και ολοκληρώθηκε το 1970. Είναι χτισμένο σύμφωνα με την πληορείτικη αρχιτεκτονική, ακολουθώντας την τάση της τότε εποχής «επιστροφή στις ρίζες».

Ελένη Σκούρα

Ακόμα ένα μνημείο που βρίσκεται στην περιοχή του Δημαρχείου είναι η μπρούτζινη προτομή της Ελένης Σκούρα. Υπήρξε η πρώτη εκλεγμένη Ελληνίδα βουλευτής, η οποία δεν πήρε ποτέ σύνταξη. Η προτομή αυτή στήθηκε με δαπάνες της υπηρεσίας ισότητας. Την φιλοτέχνησε ο γλύπτης Θεόδωρος Παπαγιάννης.

Το Ηρώο

Το Ηρώο της πόλης μας, ύστερα από πολλές μετακινήσεις, βρίσκεται μπροστά από το Δημαρχείο. Χαραγμένη στη βάση του έχει την ημερομηνία της δεκαετίας 1912 – 1922 προς τιμήν των Ελλήνων που πέθαναν εκείνη την περίοδο. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι που μεγάλωσαν την έκταση και τον πληθυσμό της Ελλάδας, ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και τέλος η Μικρασιατική Καταστροφή.

Αποτελείται από έναν δωρικό κίονα που στην κορυφή του έχει έναν αετό. Γλύπτης ο Βάσος Φαληρέας.

Γεώργιος Φιλάρετος

Ένα ακόμη σημαντικό μνημείο της Πλατείας Ρήγα Φεραίου είναι η προτομή του πολιτικού Γεώργιου Φιλάρετου. Ο Φιλάρετος ήταν υπέρμαχος αλλά και «ο πατέρας της δημοκρατίας» όπως είπε και ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Την προτομή την φιλοτέχνησε η Στέλλα Γκαραγκούνη Βλαχάβα το 2007.

Μνημείο Ολοκαυτώματος

Το μνημείο Ολοκαυτώματος είναι ένα ορθογώνιο γλυπτό από γρανίτη. Φιλοτεχνήθηκε από τον γλύπτη Αναστάσιο Κρατίδη για να τιμήσει τους Εβραίους που χάθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ναζί. Το γλυπτό απεικονίζει τον πόνο στα πρόσωπα μιας μάνας και ενός παιδιού.

Εκκλησάκι του Αγίου Ελευθερίου

Απέναντι από το Δημαρχείο υπάρχει το μικρό εκκλησάκι του Αγίου Ελευθερίου. Στις αρχές του αιώνα σ' αυτό το σημείο βρισκόταν η πλατεία Στρατώννα, όπου υπήρχαν φυλακές. Το εκκλησάκι βρισκόταν σ' αυτή τη θέση για να προσεύχονται οι κρατούμενοι και οι συγγενείς τους, να ελευθερωθούν γρήγορα.

Έιζα Τζένινγκς

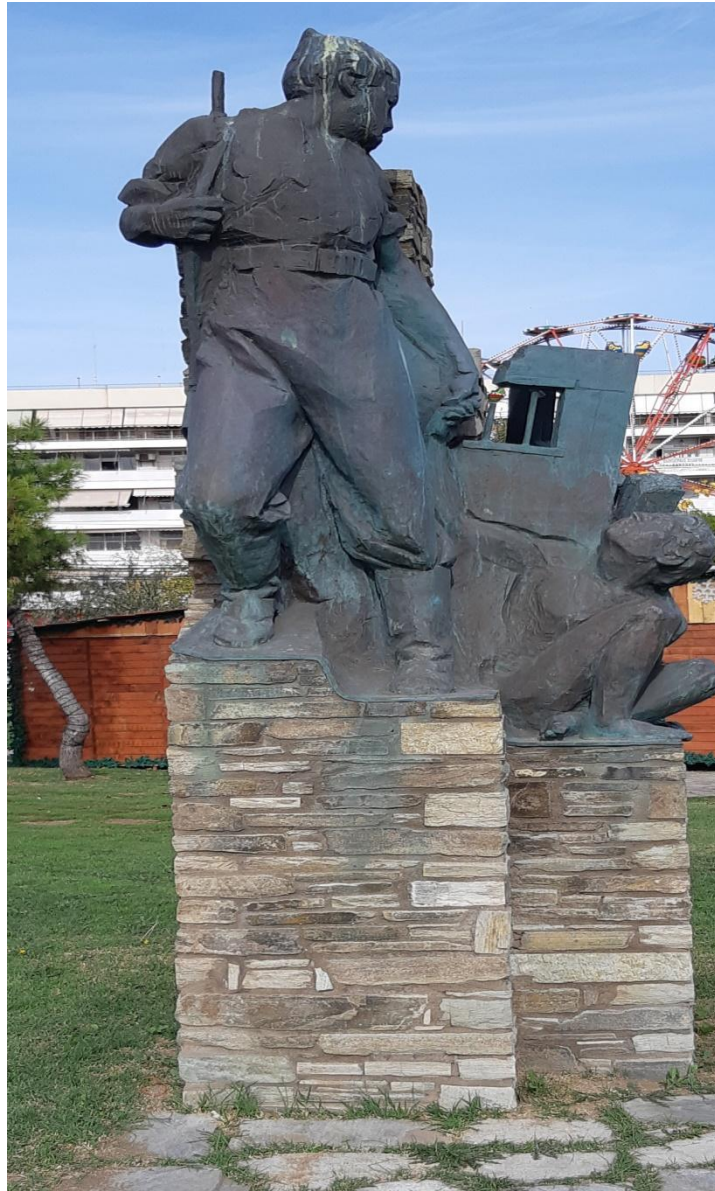
Το 1922 έγινε η καταστροφή της Σμύρνης... Μέσα από τους καπνούς της λεηλασίας και τα ουρλιαχτά των βιαιοπραγιών, με την απόγνωση και την απελπισία να κυριαρχούν στην ιωνική γη, αναδύεται η ηρωική μορφή του Αμερικανού Έιζα Κεντ Τζένινγκς (Asa K. Jennings) που είχε αποφασίσει να μην εγκαταλείψει τους συνανθρώπους του. Η εκτεταμένη βία με την οποία ήλθε αντιμέτωπος ήταν πρωτοφανής. Ο ίδιος ανέλαβε τότε ζωτικής σημασίας πρωτοβουλίες: μετέτρεψε πολλά κτίρια (που είχαν εγκαταλείψει οι εύποροι ιδιοκτήτες τους όταν πλησίαζαν οι Τούρκοι) σε αυτοσχέδια κέντρα βοήθειας για τις ανήμπορες γυναίκες – πολλές από αυτές εγκυμονούσες, άλλες βιασμένες, άλλες σοβαρά τραυματισμένες – και συμμαζέψε αρκετά ορφανά που είχαν δει τους γονείς τους να δολοφονούνται. Ο Έιζα Κ. Τζένινγκς χρησιμοποιώντας «μια δωροδοκία, ένα ψέμα και μια κενή απειλή», και αφού συναντήθηκε με τον ίδιο τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ, ο οποίος έθεσε προϋποθέσεις και όρισε προθεσμίες, κατάφερε να ηγηθεί μιας εντυπωσιακής επιχείρησης διάσωσης τουλάχιστον 250.000 – 300.000 προσφύγων από θαλάσσης, από τη φλεγόμενη Σμύρνη προς τα νησιά του Αιγαίου, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη.

Σοφία Βέμπο

Η Σοφία Βέμπο ήταν μια σημαντική τραγουδίστρια του 1940. Ονομάστηκε και τραγουδίστρια της νίκης. Επίσης δεν φοβόταν να πηγαίνει στο μέτωπο, ώστε με τα τραγούδια της να ψυχαγωγήσει τους κουρασμένους

στρατιώτες. Το άγαλμα ήταν μια προτομή φιλοτεχνημένη από τον Αναστάσιο Κρατίδη με χρηματοδότηση του Νικολάου Μπρισίμη. Σήμερα η προτομή λείπει, έχει παραμείνει μόνον η βάση.

Μνημείο Εθνικής Αντίστασης

Το μνημείο αυτό φιλοτεχνήθηκε για να τιμήσει όσους πολέμησαν κατά των Γερμανών. Αναπαριστά έναν άνδρα που πιάνει το χέρι ενός νέου για να τον βοηθήσει να βγει από τα συντρίμια της φυλακής. Γλύπτης του ήταν ο Άγγελος Βλάσης και χορηγός ο Δημήτριος Ρήγας.

Ψηφιδωτό

Πίσω από το μνημείο της Εθνικής Αντίστασης υπάρχει ένα ψηφιδωτό με βότσαλα το οποίο απεικονίζει δύο κυπαρίσσια να γέρνουν το ένα προς το άλλον, ενώνοντας τις κορυφές τους, αγνώστου καλλιτέχνη.